

läser fel

Jag läser morgontidningen och jag läser fel. Så kan det väl inte stå, stå till, stå still? Som om vi inte hade lärt oss någonting. Någon måste med mig skämta aprillo. Fast med becksvalt humor. Skribenten hade säkert en taskig barndom... Jodå. Men annars är det bra. Att läsa fel. När det är fel på kopplingen och man ser det som inte finns. Platsbrist på kyrkogården som blir plastbrits på kyrkogården. Då kan jag skratta hela vägen till norra Irak och försjunka i oljefyndigheter.

Är det inte fascinerande att någonting som en gång var en dinosaurie, som dog för miljoner år sedan och sedan övergick i flytande form, nu pumpas upp ur marken av ättlingarna till den tidens små råttliknande djur, och sedan formas till plastdinosaurier? Är inte det däggdjurens ultimata revansch?

Fast sedan blir det ju förstås dinosaurierna som vinner i slutändan ändå, när vi har eldat alldeles för mycket fossila bränslen. Då skrattar de rätt åt oss i sina återstående oljefickor. Harh, harh, harh! Och vi står och harklar oss som hade vi rökt fem paket cigg om dagen sedan vi föddes. Vi är inte så bra på att läsa varningstexter.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mattias Karlsson med Poeter.se id #3291 innehar upphovsrätten